Dosarul nr. 3-876/2023

2-23051011-12-3-06042023

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

06 noiembrie 2024 mun. Chişinău

Judecătoria Chișinău (sediul Centru)
Instanța compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecător Victor Sîrbu
Grefier Valeria Căinăreanu
Cu participarea:
Terțului *****

a examinat în ședință publică în procedură de contencios administrativ, cererea de chemare în judecată depusă de ***** către Uniunea Avocaților din Republica Moldova, terț *****cu privire la anularea deciziei ***** din 06.02.2023, constatarea abaterilor disciplinare și obligarea autorității publice de a aplica sancțiune disciplinară, -

a c o n s t a t a t :

Argumentele participanților la proces:

La 06 aprilie 2023, ***** a depus cerere de chemare în judecată către Uniunea Avocaților din Republica Moldova, terț *****cu privire la anularea deciziei ***** din 06.02.2023, constatarea abaterilor disciplinare și obligarea autorității publice de a aplica sancțiune disciplinară.

În motivarea cererii de chemare în judecată a indicat că, ***** deține licența pentru exercitarea activității de avocat *****din 21 decembrie 2011.

Menționează că, la 02 decembrie 2021, Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana a admis demersul Procuraturii Anticorupție și a aplicat față de avocatul ***** măsura procesuală sub formă de arest preventiv pe un termen de 30 zile.

Susține că, în cadrul examinării demersului indicat, interesele reclamantului ***** au fost reprezentate de avocatul *****, desemnat în baza Deciziei CNAJGS nr. *****din 02 decembrie 2021. Prin Decizia Curții de Apel Chișinău din 03 februarie 2022 a fost casată încheierea din 02 decembrie 2021 Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri noi prin care s-a respins ca inadmisibil demersul Procuraturii Anticorupție privind aplicarea față de avocatul ***** a măsurii preventive.

Indică că, în motivarea deciziei sale din 03 februarie 2022, Curtea de Apel Chișinău a indicat că, conform prevederilor art. 52, alin. (2) a Legii RM 1260/2002 „Cu privire la

avocatură” (în redacția anului 2021) avocatul nu poate fi reținut, supus aducerii silite, arestat, percheziționat fără acordul prealabil al Consiliului Uniunii Avocaților, cu excepția infracțiunii flagrante.

Reieșind din răspunsul Uniunii Avocaților din RM ***** din 24 ianuarie 2022 rezultă că, Consiliul Uniunii Avocaților nu a fost sesizat de Procuratura Anticorupție în vederea obținerii acordului prealabil pentru reținerea, aducerea silită, arestarea, percheziționarea în privința avocatului *****, titularul licenței pentru exercitarea profesiei de avocat *****din 21 decembrie 2021.

La fel, în motivarea deciziei sale din 03 februarie 2022, Curtea de Apel Chișinău a indicat că examinarea demersului și emiterea încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 02 decembrie 2021 au avut loc fără a înștiința avocatul ales de învinuitul *****, în prezenta avocatului gratuit *****.

Ca urmare, instanța de recurs a aplicat prevederile art. 251, alin. (1) Cod de procedura penală prin care încălcarea prevederilor legale care reglementează desfășurarea procesului penal atrage nulitatea actului procedural. În urma examinării materialelor care au stat la baza emiterii de către judecătoria Chișinău, sediul Ciocana a încheierii din 02 decembrie 2021, s-au depistat mai multe încălcări a prevederilor normative imperative grave, admise și/sau ignorate de avocatul autoproclamat reprezentant a învinuitului după cum urmează.

Cu referire la prima încălcare gravă comisă în procesul petrecut cu participarea avocatului ***** menționează că în baza prevederilor art. 52, alin. (2) a Legii RM nr. 1260 din 19.07.2002 „Cu privire la avocatură” (în redacția anului 2021) avocatul nu poate fi reținut, supus aducerii silite, arestat, percheziționat fără acordul prealabil al Consiliului Uniunii Avocaților, cu excepția infracțiunii flagrante.

Având în vedere ca încheierea de aplicare a arestului față de avocatul ***** a fost emisă până la modificările legislative din februarie 2022, acordul prealabil al Consiliului Uniunii Avocaților urma a fi cerut pentru orice fapte încriminate avocaților. Însă aceasta nu a avut loc. Procurorul procuraturii Anticorupție *****nu a cerut acordul prealabil al Consiliului Uniunii Avocaților pentru aplicarea măsurii de arest față de avocatul *****, iar avocatul *****nu a verificat și nu a atras atenția judecătorului de instrucție la faptul lipsei la actele prezentate de procuror a Acordului prealabil al Consiliului Uniunii Avocaților privind arestarea avocatului *****.

La fel mai indică că, în procesul examinării demersului procurorului, avocatul *****nu a verificat legalitatea actelor și acțiunilor procurorului care au precedat demersul de aplicare a măsurii preventive.

Astfel, avocatul *****a ignorat faptul că procurorul prin ordonanțele sale din 30 noiembrie 2021 a dispus aducerea silită dar și reținerea avocatului ***** la fel fără a dispune de acordul prealabil al Consiliului Uniunii Avocaților.

Menționează că, prin aceste acțiuni premeditate fie de incompetență gravă, avocatul *****a acceptat încălcarea vădită a prevederilor imperative a unei Legi Organice și anume garanțiile acordate prin art. 52, alin. (2) a Legii RM nr. 1260 din 19.07.2002 „Cu privire la avocatură” (în redacția anului 2021),

Mai mult ca atât, avocatul *****nici nu s-a expus în privința lipsei acordului

prealabil al Consiliului Uniunii Avocaților la examinarea demersului Procuraturii Anticorupție de aplicare a măsurii preventive de arest față de colegul său avocatul *****.

Cu referire la a doua încălcare comisă în procesul petrecut cu participarea avocatului *****, indică că, art. 54, alin. (3) și (5) a Legii RM nr. 1260 din 19.07.2002 „Cu privire la avocatură" avocatul nu are dreptul să acționeze contrar intereselor legitime ale clientului, să ocupe o poziție juridică fără a o coordona cu acesta, și cel mai important lucru: avocatului i se interzice să participe la proces fără a lua cunoștință în prealabil de materialele dosarului.

Astfel, din actele prezentate în adresa reclamantului ***** de către CNAJGS, rezultă: Organul de urmărire penală a depus în cadrul judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana demersul de aplicare a măsurii preventive - arestul preventiv la data de 30 noiembrie 2021. Solicitarea pentru acordarea asistenței juridice garantate de stat a fost înaintată către CNAJGS abia la data de 02 decembrie 2021, ora 13:10 - sau în ziua desfășurării ședinței de judecată cu doar 2 ore și 20 minute înainte de ședința de judecată, care s-a petrecut la data de 02 decembrie 2021, ora 15.30. Iar decizia a CNAJGS de acordare a asistenței juridice a fost emisă la data de 02 decembrie 2021, ora 14:36 - sau cu doar 56 minute înainte de petrecere a ședinței de judecată.

Susține că, în aceste 56 de minute, avocatul *****a reușit: să se întâlnească Organul de urmărire penală și să obțină setul de acte depus în fața judecătorului de instrucție, să examineze cele 74 pagini depuse de OUP; să formeze o tactică și o strategie de apărare; să contacteze persoana învinuită în vederea aflării circumstanțelor cauzei (evident nu).

Relatează că, este cert că cele 56 minute între emiterea deciziei de acordare a asistenței juridice și ședința de judecată nu sunt suficiente pentru a îndeplini prevederile art. 54, alin. (3) și (5) a Legii nr. 1260 din 19.07.2002 „Cu privire la avocatură" și este cert că ele nu au fost respectate.

Referitor la a treia încălcare comisă în procesul petrecut cu participarea avocatului *****indică că, art. 17 Cod procedura penală în tot cursul procesului penal, părțile (bănuitul, învinuitul, inculpatul, partea vătămată, partea civilă, partea civil mente responsabilă) au dreptul să fie asistate sau, după caz, reprezentate de un apărător ales.

Astfel, la 31.01.2019, ***** a înștiințat Centrul Național Anticorupție despre alegerea avocatului ***** în vederea reprezentării învinuitului ***** în cadrul cauzelor penale pendinte și s-a solicitat comunicarea actelor procesuale și a oricăror tip de comunicație inclusiv prin intermediul avocatului *****. Ulterior, la 18.03.2019 aceiași cerere a fost adresată și Procuraturii Anticorupție.

Atrage atenția că, procurorul a anexat la demersul său de aplicare a măsurii preventive mai multe acte din care rezultă că pe tot procesul de derulare a așa numitei investigații procuratura a corespondat anume cu avocatul învinuitului - avocatul *****.

Conform prevederilor art. 308, alin. (2) Cod procedură penală, înainte de a fi depuse la judecătorul de instrucție, demersul cu privire la aplicarea sau prelungirea măsurii arestării preventive sau a arestării la domiciliu, împreună cu toate materialele și probele anexate la acesta, care confirmă sau infirmă temeiurile de aplicare sau prelungire a măsurii, se prezintă în prealabil învinuitului ori avocatului său, care confirmă în scris că a luat cunoștință de acestea.

În pofida prevederilor legale imperative menționate, avocatul *****nu a atras atenția judecătorului de instrucție asupra următoarelor fapte: faptul că învinuitul beneficiază de asistența avocatului ales *****; faptul că contrar art. 308, alin. (2) Cod procedură penală nici avocatului ales de învinuit nici învinuitului personal nu au fost prezentate în prealabil nici demersul de aplicare a măsurii preventive nici actele anexate la demers.

Referitor la a patra încălcare comisă în procesul petrecut cu participarea avocatului *****, deși în procesul de aplicare a mandatului de arest față de avocatul ***** au fost admise multiple încălcări grave a legislației procesuale, a garanțiilor profesiei de avocat dar și a drepturilor și libertăților constituționale, avocatul *****nu a contestat încheierea judecătoriei Chișinău din 02 decembrie 2021 de aplicare a măsurilor preventive instituite și nu a informat învinuitul despre măsura procesuală aplicată. Reieșind din baza de date interpol rezultă ferm că avocatul ***** a fost anunțat în căutare internațională deja pe data de 05 decembrie 2021 ceea ce denotă faptul că încheierea din 02 decembrie 2021 de aplicare a măsurii preventive a fost la acel moment motivată.

Consideră că, avocatul *****însă nu a întreprins nici o acțiune în vederea depunerii cererii de recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău din 02 decembrie 2021, deși cea din urmă a fost emisă cu vicii iremediabile - fapt confirmat prin decizia Curții de Apel Chișinău din 03 februarie 2022.

Referitor la procedura disciplinară reclamantul menționează că, fiind stabilite ilegalitățile admise în proces de examinare a demersului Procuraturii Anticorupție, ignorate și/sau comise de avocatul *****, reclamantul ***** s-a adresat Consiliului Național Pentru Asistența Juridică Garantată de Stat cu o plângere prin care a solicitat rezilierea contractului de acordare a asistenței juridice calificate încheiat cu avocatul *****, licența *****din 11.01.2010 în legătură cu acordarea asistenței juridice necalitative.

Menționează că, la 06.12.2022, coordonatorul OT Chișinău al CNAJGS a expediat plângerile numitului ***** către Comisia de Etică și Disciplină a Uniunii Avocaților din RM.

Ulterior, la 16.01.2023, avocatul *****a prezentat referință și explicații suplimentare față de învinuirile aduse, anexând și un șir de acte.

În motivarea poziției sale avocatul *****a declarat că, la problemă nu a fost pregătit pentru examinarea cauzei or decizia de desemnare a lui a fost emisă la data de 02 decembrie 2021, ora 14:36 - sau cu doar 56 minute înainte de petrecere a ședinței de judecată, avocatul *****a declarat: ,,Aflându-se deja în incinta judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana la data de 02 decembrie 2021, el a fost contactat mult mai înainte de consultantul OT Chișinău al CNAJGS, înaintea emiterii deciziei de desemnare, astfel având la dispoziție aproximativ 2 ore pentru a face cunoștință cu materialele și nu 56 de minute așa cum este invocat în plângere”. La aceeași problemă de pregătire pentru examinarea demersului, avocatul *****a declarat că deține toate cele 74 pagini din demers și actele anexate.

Indică că, la problema că nu l-a contactat pe avocatul *****, beneficiarul asistenței juridice, avocatul *****a declarat: ,,Din demersul și explicațiile procurorului s-a

constatat că beneficiarul ***** nu se afla pe 02 decembrie 2021 pe teritoriul RM”.

La problema că nu l-a contactat pe apărătorul ales a învinuitului avocat *****, avocatul *****a declarat: „Din informațiile prezentate de procuror în respectiva cauză nu a fost depus nici un mandat de avocat.”

La problema ignorării lipsei acordului Consiliului UA pentru arest, avocatul *****a declarat: „am accesat site-ul Uniunii Avocaților și am constatat că numele ***** lipsește din lista avocaților cu drept de exercitare a profesiei pentru anii 2019 - 2022. Din probatoriu care mi-a fost prezentat lipseau careva informații concludente despre apartenența sau nu a lui ***** la profesia de avocat.”

La problema necontestării încheierii judecătorești de aplicare a măsurii de arest preventiv, avocatul *****a declarat: „încheierea adoptată de către instanța de judecată nu a fost contestată din motivul de a nu-l priva pe ***** de posibilitatea de a o contesta el însuși sau un apărător ales să prezinte el careva probe suplimentare cât și informația dacă mai exercită profesia de avocat.”

Relatează că, în final, avocatul *****s-a plâns că „posibil să fi fost dus în eroare de către organul de urmărire penală.”

Susține că, prin decizia ***** din 06 februarie 2023 Comisia de Etică și Disciplină a Uniunii Avocaților din RM a constatat lipsa în acțiunile avocatului *****a căror-va abateri disciplinare și a decis respingerea plângerilor lui ***** din 01 noiembrie 2022 și 29 noiembrie 2022, ca neîntemeiate.

La rândul său, în motivarea deciziei sale, Comisia de Etică și Disciplină a Uniunii Avocaților din R. Moldova a invocat precum că: „din explicațiile și materialele prezentate se confirmă faptul că avocatul vizat (*****) a luat cunoștință cu materialele cauzei și s-a prezentat pregătit”, avocatul vizat (*****) a luat toate măsurile posibile pentru a-l contacta telefonic pe beneficiarul ***** cât și avocatul său, însă din motivul lipsei informației date la materialele cauzei și lipsei avocatului în lista avocaților cu drept de exercitare nu a avut posibilitate reală, în urma controlului efectuat de către (aici apropo nici nu este indicat de către cine a fost efectuat acest presupus control) se confirmă cu certitudine faptul că ***** lipsește din lista avocaților cu drept de exercitare, pentru anii 2018 - 2021, iar consimțământul (acordul Consiliului UNAM) la examinarea demersului procurorului privind arestarea lui ***** nu era necesar. Nu constituite abatere disciplinară nici faptul că avocatul vizat *****n-a contestat încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana pentru a nu încălca dreptul beneficiarului de a contesta această încheiere.

Cu referire la cadrul legal procesual partea reclamantă menționează că, în baza art. 42, alin. (6) a Legii nr. 1260/2002 hotărârile Comisiei pentru etică și disciplină se contestă în instanța de contencios administrativ în conformitate cu prevederile Codului administrativ, fără a recurge la procedura prealabilă.

Mai face trimitere și la prevederilor art. 209, alin. (1), lit. b) Cod administrativ acțiunea în contestare și acțiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la data comunicării sau notificării actului administrativ individual, dacă legea nu prevede procedura prealabilă.

Menționează că, decizia Comisiei pentru Etică și Disciplină a Uniunii Avocaților

din R. Moldova ***** din 06 februarie 2023 a fost comunicată reclamantului prin e-mail la data de 07.03.2023 ulterior fiind recepționată prin poștă la data de 15 martie 2023.

Prin urmare, prin prisma normelor menționate supra, prezenta cerere de contestare a deciziei Comisiei de Etică și Disciplină se depune direct în instanța de contencios administrativ și este depusă în termen legal.

Cu referire la cadrul legal material partea reclamantă indică că, art. 224, alin. (1), lit. a) Cod administrativ examinând acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată adoptă una dintre următoarele hotărâri: în baza unei acțiuni în contestare, anulează în tot sau în parte actul administrativ individual, precum și o eventuală decizie de soluționare a cererii prealabile, dacă acestea sânt ilegale și prin ele reclamantul este vătămat în drepturile sale.

Astfel, noțiunea de „act administrativ" este reglementată în legalitatea națională, cât și în Rezoluția (77) 31 Cu privire la protecția individului față de actele autorităților administrative, adoptată de Comitetul de Miniștri al Consiliului Europei la 28 septembrie 1997, statuează că, actul administrativ este o manifestare juridică unilaterală de voință, cu caracter normativ sau individual, din partea unei autorități publice în vederea organizării executării sau executării în concret a legii, actul administrativ desemnează orice măsuri individuale sau decizii luate în cadrul exercitării autorității publice, susceptibile de a afecta direct drepturile, libertățile sau interesele persoanelor fizice sau juridice și care nu este un act îndeplinit în cadrul exercitării unei funcții judiciare.

Controlul judecătoresc al legalității actelor administrative, presupune apărarea drepturilor și intereselor legitime ale cetățenilor, împotriva abuzurilor administrației publice, în condițiile Codului administrativ. Acest control se înfăptuiește de către instanțele de judecată în condițiile legii. întru elucidarea subiectului privind realizarea controlului judecătoresc se impune conceptul competenței, în baza căruia se realizează respectivul control. Pornind de la scopul primordial al instituției contenciosului administrativ care este prestabilit de legiuitor și care presupune contracararea abuzurilor și exceselor de putere ale autorităților publice, apărarea drepturilor persoanei în spiritul legii, ordonarea activității autorităților publice, asigurarea ordinii de drept. Și reieșind din dreptul subiectiv al subiectului afectat, care la fel a fost predeterminat de legiuitorul și care a fost formulat astfel - orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, de către o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, se poate adresa cu o acțiune în contencios administrativ instanței competente pentru a obține anularea actului, recunoașterea dreptului pretins și repararea pagubei ce i-a fost cauzată.

Potrivit art. 10 alin.(1) Cod administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin nașterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public. În conformitate cu art. 17 Cod administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă. Potrivit art. 20 din Codul administrativ, dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept

poate fi revendicat printr-o acțiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanțele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.

În corespundere cu prevederile art.189 alin. (1) Cod administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ.

Concomitent mai indică și prevederile art. 20 din Constituția Republicii Moldova, orice persoană are dreptul la satisfacție efectivă din partea instanțelor judecătorești competente împotriva actelor care violează drepturile, libertățile și interesele sale legitime. Nici o lege nu poate îngrădi accesul la justiție.

După cum rezultă din Codul deontologic al avocaților, preambul misiunea avocatului, în Republica Moldova avocatul îndeplinește un rol eminent în promovarea protecției drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. Scopul exercitării profesiei de avocat îl constituie acordarea asistenței juridice calificate persoanelor fizice și juridice în apărarea drepturilor, libertăților si intereselor lor legitime. În exercitarea profesiei sale avocatul este obligat să acționeze pentru asigurarea accesului liber la justiție și a dreptului la un proces echitabil, să contribuie prin toate mijloacele legale pentru a proteja profesia, demnitatea si onoarea corpului de avocați.

Prin urmare, prestarea necalitativă a serviciilor juridice din partea avocatului *****constituie un atentat la dreptul la apărare dar și la accesul liber la justiție a beneficiarului pretinsei asistențe gratuite, iar refuzul Comisiei de a constatata și confirma această prestație necalitativă îngrădește dreptul reclamantului la satisfacția echitabilă pentru abuzurile comise față de libertățile sale fundamentale.

Prin urmare, prezenta acțiune urmează a fi admisă prin prisma prevederilor art. 224, alin. (1), lit. a) Cod administrativ.

Atrage atenția asupra faptului cu privire la prima constatare a ilegalității actului administrativ contestat, indică că, din decizia ***** din 06 februarie 2023 a Comisiei de Etică și Disciplină a Uniunii Avocaților din R. Moldova rezultă că: „în urma controlului efectuat de către, se confirmă cu certitudine faptul că ***** lipsește din lista avocaților cu drept de exercitare pentru anii 2018 - 2021, iar consimțământul (acordul Consiliului UNAM) la examinarea demersului procurorului privind arestarea lui ***** nu era necesar.

Conform prevederilor art. 195 Cod administrativ, procedura acțiunii în contenciosul administrativ se desfășoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepția art. 169-171.

La rândul său, art. 123, alin. (2) și (3) a Codului de procedura civilă prevăd că faptele stabilite printr-o hotărâre judecătorească irevocabilă într-o cauză civilă soluționată anterior în instanță de drept comun sau în instanță specializată sânt obligatorii pentru instanța care judecă cauza și nu se cer a fi dovedite din nou și nici nu pot fi contestate la judecarea unei alte cauze civile la care participă aceleași persoane. Sentința pronunțată de instanța judecătorească într-o cauză penală, rămasă irevocabilă, este obligatorie pentru instanța chemată să se pronunțe asupra efectelor juridice civile ale actelor persoanei împotriva căreia s-a pronunțat sentința numai dacă aceste acte au avut loc și numai în

măsura în care au fost săvârșite de persoana în cauză.

Astfel, indică că, prin decizia Curții de Apel Chișinău din 02 februarie 2022 a fost constatat: ,,17. Instanța de recurs menționează că, în lipsa acordului Consiliului Uniunii Avocaților demersul procurorului de aplicare a măsurii preventive în privința lui ***** instanța de fond urma al respinge ca inadmisibil pe motiv că anunțarea în căutare, reținerea și inițierea procedurii de aplicare a măsurii preventive nu a fost respectată, ori prevederea art. 52, alin. (2) a Legii RM nr. 1260 din 19.07.2002 ,,Cu privire la avocatură" (în redacția anului 2021) avocatul nu poate fi reținut, supus aducerii silite, arestat, percheziționat fără acordul prealabil al Consiliului Uniunii Avocaților, cu excepția infracțiunii flagrante, fapt ce duce la nulitatea actelor conform prevederilor art. 251 Cod procedură penală".

Prin urmare, orice afirmație contrară unui act judecătoresc definitiv și irevocabil duce la nulitatea actului bazat pe o asemenea afirmație.

Mai mult ca atât, conform prevederilor art. 10, alin. (1) a Legii RM nr. 1260/2002 profesia de avocat poate fi exercitată de persoana care are cetățenia RM, în privința căreia nu a fost instituită o măsură de ocrotire judiciară sub forma tutelei, are diplomă de licențiat în drept sau echivalentul acesteia, se bucură de o reputație ireproșabilă și a fost admisă în profesia de avocat după efectuarea stagiului profesional și susținerea examenului de calificare.

Conform prevederilor art. 22, alin. (1) și (3) a Legii nr. 1260/2002 licența pentru exercitarea profesiei de avocat este unicul act care confirmă statutul avocatului. Licența pentru exercitarea profesiei de avocat se eliberează pe termen nelimitat și este valabilă pe întreg teritoriul Republicii Moldova.

Potrivit prevederilor art. 13, alin. (4) a Legii nr. 1260/2002 suspendarea și reluarea activității de avocat se consemnează de către secretarul general al Uniunii Avocaților, în cel mult 3 zile lucrătoare, în Lista avocaților care au dreptul de a exercita profesia de avocat.

Conform prevederilor art. 14, alin. (3) a Legii nr. 1260/2002 încetarea activității de avocat se consemnează, în termen de 10 zile, în temeiul hotărârii Consiliului Uniunii Avocaților, în Lista avocaților care au dreptul de a exercita profesia de avocat.

Prin urmare, odată fiind constatat faptul că ***** a obținut la 21.12.2011 licența pentru exercitarea profesiei de avocat nr. 2320, unicul document care servește dovadă a încetării calității de avocat a numitului ***** este: Hotărârea Consiliului Uniunii Avocaților; consemnarea faptului încetării activității de avocat în Lista avocaților.

Indică că, o simplă prezență, sau neprezența a persoanei în Lista avocaților care au dreptul de a exercita profesia de avocat nu dă naștere, nu modifică și nici nu stinge calitatea de avocat a subsemnatului *****. Iar orice trimitere la faptul precum că „se confirmă cu certitudine faptul că ***** lipsește din lista avocaților pentru anii" reprezintă o lipsă de profesionalism și o necunoaștere profundă a celor mai elementare prevederi a Legii RM nr. 1260/2002 cu privire la avocatură atât din partea pretinsului avocat *****cât și, cu regret, din partea membrilor Comisiei de etică și disciplină a UAM.

Susține că, avocatul *****încă și minte în explicațiile sale, numit a invocat „din

probatoriu care i-a fost prezentat lipseau careva informații concludente despre apartenența sau nu a lui ***** la profesia de avocat.”

Totuși, în demersul Procuraturii Anticorupție de aplicare a măsurii preventive, la pagina 5, ultimul paragraf este indicat: „posibilitățile materiale de care dispune ***** în legătură cu activitatea profesională pe care o desfășoară.”

Astfel, inclusiv și demersul procurorului confirmă activitatea de avocat, desfășurată de ***** la momentul depunerii demersului de aplicare a măsurii preventive de arest.

Fapt „neobservat” nici de avocatul *****nici de Comisia de etică și disciplină a UAM datorită unei evidente atitudini neglijente față de obligațiile sale imperative.

La fel, reieșind din răspunsul Uniunii Avocaților din RM ***** din 23 martie 2023 rezultă că garanțiile prevăzute de art. 52 a Legii RM nr. 1260/2002 se aplică și față de avocați a căror activitate este suspendată.

Consideră că, nu era necesar acordul Consiliului UAM la aplicarea mandatului de arest față de avocatul ***** doar în cazul în care activitatea acestuia ar fi fost încetată, deși ea nici suspendată nu a fost. Astfel, afirmațiile avocatului *****dar și pretinsele constatări a Comisiei de etică și disciplină precum că nu ar fi fost necesar acordul Consiliului UAM la aplicarea mandatului de arest față de avocatul ***** contravin evident prevederilor legale dat și actelor judecătorești definitive și irevocabile, ceea ce duce la nulitatea deciziei contestate.

Cu referire la a doua constatare a ilegalității actului administrativ contestat indică că, din decizia ***** din 06 februarie 2023 a Comisiei de Etică și Disciplină a Uniunii Avocaților din R. Moldova rezultă: „avocatul vizat *****a luat toate măsurile posibile pentru a-l contacta telefonic pe beneficiarul ***** cât și avocatul său, însă din motivul lipsei informației date la materialele cauzei și lipsei avocatului în lista avocaților cu drept de exercitare nu a avut posibilitate reală.

Indică că, din explicațiile avocatului *****rezultă: „s-a constatat că beneficiarul ***** nu se afla la 02.12.2021 pe teritoriul RM nu sunt careva acte la dosar care să confirme împuternicirile unui apărător.”

Relatează că, atât afirmațiile avocatului *****cât și cele invocate în Decizia contestată sunt total false.

Printre actele anexate la demersul Procuraturii Anticorupție privind aplicarea măsurii de arest preventiv față de avocatul ***** se enumera: raportul din 17.12.2020 al OSUP a DGUP CNA locotenent major *****cu următorul conținut: „la 16.12.2020, ora 16.45 prin intermediul aplicației „Viber” a expediat în adresa avocatului ***** care reprezintă interesele lui *****, la ora 08:39 și 08:43 de la adresa de email”; scrisoarea electronică a OSUP a DGUP CNA locotenent major *****la adresa de email a avocatului *****; scrisoarea electronică a OSUP a DGUP CNA locotenent major *****la adresa de email a avocatului *****; raportul din 23.12.2020 al OSUP a DGUP CNA locotenent major *****cu următorul conținut: „am expediat în adresa avocatului ***** care reprezintă interesele lui *****”; scrisoarea electronică a avocatului ***** adresată OSUP a DGUP CNA locotenent major *****cu următorul conținut: „informația primită de la Client: adresa telefon”; scrisoarea electronică a avocatului ***** adresată OSUP a DGUP CNA locotenent major *****cu indicarea adresei electronice a reclamantului.

Prin urmare, în cel puțin 6 acte, anexate la demersului Procuraturii Anticorupție se conțin următoarele date: faptul că avocatul ***** reprezintă interesele învinuitului *****, datele de contact a avocatului ***** - numărul de telefon, adresa de e-mail, adresa poștală. Datele de contact a învinuitului ***** - numărul de telefon, adresa de e-mail, adresa poștală.

Având în vedere că avocatul *****insistent a menționat că a dispus de toate actele anexate la demersul procurorului, a avut timp să le studieze și chiar le-a studiat - afirmația precum că „la materialele cauzei lipsesc datele de contact" este o afirmație vădit falsă, iar un act administrativ legal nu poate fi bazat pe afirmații false.

Totodată, date de contact a învinuitului ***** se află și pe pagina web a Uniunii Avocaților din RM, unde se regăsește și o altă adresă de e-mail funcțională a avocatului *****.

Astfel, conform prevederilor art. 57 a Statutului profesiei de avocat avocatul este obligat să studieze temeinic cauzele ce i-au fost încredințate, să se prezinte la fiecare termen stabilit și să manifeste conștiinciozitate și probitate pentru îndeplinirea mandatului încredințat. Avocatul are obligația să informeze rezonabil clientul în legătură cu situația curentă a asistenței și reprezentării. Conform Capitolului II, art. 2 a Codului Deontologic a Avocaților din RM, Avocatul își consultă clientul în mod conștiincios și își informează cu diligență clientul cu privire la evoluția cauzei ce i-a fost încredințată.

Din cele relatate supra este cert faptul că avocatul *****nu doar că nu a informat avocatul ***** despre existența în privința acestuia a unui demers de aplicare a măsurii privative de libertate, nu a contactat avocatul ales de *****, dar nici nu a informat beneficiarul fie avocatul acestuia despre emiterea la data de 02 decembrie 2021 a unei măsuri privative de libertate în privința subsemnatului reclamant, deși dispunea de toate mijloacele de comunicare atât cu beneficiarul pretinselor servicii juridice cât și cu avocatul ales de acesta.

Susține că, la fel de falsă este și afirmația Comisiei de Etică și Disciplină a UAM care în decizia sa ***** din 06 februarie 2023 unde s-a invocat precum că avocatul vizat *****a luat toate măsurile posibile pentru a-l contacta telefonic pe beneficiarul ***** cât și avocatul său, dar nu a avut posibilitate reală.

Din cele indică că, este cert că avocatul *****nu a făcut nici o tentativă de a contacta nici telefonic, nici pe adresele de e-mail nici beneficiarul pretinsei asistențe juridice nici avocatul ales de acesta, astfel fiind evident încălcate prevederile art. 57 a Statutului profesiei de avocat dar și Capitolului II, art. 2 a Codului Deontologic a Avocaților din RM.

Mai indică că, afirmațiile Comisiei de etică și disciplină a UAM sunt false.

Referitor la a treia constatare a ilegalității actului administrativ contestat menționează că, deși din probele expuse anterior, este cert că în materialele anexate de Procuratura Anticorupție este indicat că învinuitul ***** dispune de avocatul ales, totuși *****a acceptat participarea sa la examinarea demersului.

Astfel, conform celei mai recente decizii CEDO emise împotriva RM - cauza Giianov vs RM - Curtea a considerat ca trebuie să existe motive pertinente și suficiente pentru înlocuirea unui avocat ales de către învinuit cu un alt avocat - lipsa unor asemenea

motive constituind încălcarea prevederilor art. 5 § 4 din Convenție.

Conform prevederilor art. 67, alin. (3) Cod procedură penală, persoanele indicate în alin. (2) avocatul, capătă calitatea de apărător din momentul în care și-au asumat angajamentul de a apăra interesele persoanei în cauză cu consimțământul acesteia.

Conform prevederilor art. 70 Cod procedură penală, apărătorul prezintă mandatul doar la participarea la acțiuni procesuale concrete din numele și în interesul persoanei pe care o apără.

Aplicat la cauza examinată, Procuratura Anticorupție, cu respectarea art. 68, alin. (2), pct. 3), art. 308, alin. (2) Cod procedură penală a fost obligată să anunțe persoana care și-a asumat angajamentul de a apăra interesele învinuitului și să ceară mandatul de reprezentare, anterior depunerii demersului în instanța de judecată.

Mai mult ca atât, conform prevederilor art. 70, alin. (8) Cod procedură penală persoana care pretinde să participe în cauza dată în calitate de apărător, dar nu prezintă documentele ce îi confirmă calitatea și împuternicirile de apărător nu este admisă să participe la desfășurarea procesului penal în calitatea respectivă, fapt asupra căruia se adoptă o hotărâre motivată.

Evident că, o asemenea hotărâre privind neadmiterea avocatului ***** în proces din cauza pretinsei lipse a documentelor confirmative nu există, deși toată corespondența a fost dusă prin intermediul lui, la fel fiind aplicabile și prevederile art. 67, alin. (3) Cod procedură penală.

Acest lucru urma să verifice și pretinsul apărător *****, dar, din neglijență clară sau din cârdășie cu procurorul a preferat să nu le observe, ilegal a acceptat participarea sa, lipsind reclamantul de dreptul său de a fi reprezentat de un apărător ales.

Menționez că, Comisia de etică și disciplină a UAM nici nu a dezbătut această învinuire, preferind să o ignore.

Cu referire la a patra constatare a ilegalității actului administrativ contestat reclamantul invocă că, în baza art. 67, alin. (3^1) Cod procedură penală, avocatul care acordă asistență juridică garantată de stat dobândește calitatea de apărător în momentul în care coordonatorul oficiului teritorial al Consiliului Național pentru Asistență Juridică Garantată de Stat emite decizie privind acordarea asistenței juridice calificate. Din materialele prezentate Comisiei, este cert că decizia de acordare a asistenței juridice garantate de stat nr. *****din 02 decembrie 2021 a fost emisă nu mai devreme de a fi semnată electronic de Coordonatorul OT Chișinău a CNAJGS și anume la data de 02 decembrie 2021, ora 14:36, iar ședința având loc la 02 decembrie 2021, ora 15:30.

Prin urmare, afirmațiile avocatului *****susținute de decizia contestată a Comisiei de etică și disciplină precum că „am avut la dispoziție aproximativ 2 ore să studiez materialele cauzei” constituie o încălcare din partea judecătorului, dacă într-adevăr corespund realității.

Din motiv că, ar rezulta că judecătorul Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana a permis acces la materialele cauzei a unei persoane neîmputernicite - or împuternicirea acestuia a parvenit mult mai târziu.

Respectiv consideră, sau minte avocatul și în minciuna sa este susținut de Comisia de etică și disciplină, judecătorul a comis abatere disciplinară și a permis accesul la

materialele cauzei a unei persoane cu mult până la prezentarea împuternicirii în acest sens.

Reiterează că, avocatul *****a admis multiple încălcări grave a prevederilor legale organice, constituționale, internaționale participând la tentativa organului de urmărire penală de a lipsi un al avocat de libertate și anume: a ignorat faptul că Procuratura Anticorupție nu a solicitat acordul prealabil a Consiliului Uniunii Avocaților în vederea aplicării mandatului de arest avocatului *****; a ignorat faptul că Procuratura Anticorupție nu a solicitat acordul prealabil a Consiliului Uniunii Avocaților nici la emiterea ordonanței de reținere a avocatului *****; nu a informat avocatul ***** despre intenția de aplicare față de acesta a măsurii preventive deși în bazei de date a avocaților sunt indicate datele de contact a acestuia. Totodată datele de contact a învinuitului se conțin și în actele prezentate de OUP; a intervenit în proces fără pregătire corespunzătoare și fără a consulta opinia învinuitului dar și probele ce urmau a fi prezentate de învinuit; a ignorat faptul că învinuitul beneficiază de avocatul ales și a intervenit în proces fără a aduce la cunoștința avocatului ales despre existența procesului; nu a adus la cunoștința învinuitului dar și avocatului acestuia despre emiterea încheierii de aplicare a măsurii preventive; nu a întreprins nici o acțiune de contestare a încheierii de aplicare a măsurii preventive față de avocatul *****.

Reiterând cele invocate demonstrează fără echivoc, că decizia ***** emisă de Comisia de etică și disciplină a Uniunii Avocaților din Moldova la 06 februarie 2023 este una ilegală, emisă contrar actelor judecătorești definitive și irevocabile dar și normelor imperative a Legilor organice din RM, fiind bazată pe afirmații false și mincinoase.

Solicită partea reclamantă *****:

- anularea în tot a Deciziei ***** din 06 februarie 2023 a Comisiei de Etică și Disciplină a Uniunii Avocaților din RM prin care s-a constatat lipsa în acțiunile avocatului *****a căror-va abateri disciplinare și s-a decis respingerea plângerilor lui ***** din 01 noiembrie 2022 și 29 noiembrie 2022 ca neîntemeiate;

- constatarea în acțiunilor avocatului *****, licența *****din 11.01.2010 a abaterilor disciplinare și anume săvârșirea faptelor cu încălcarea dispozițiilor Legii nr. 1260/2002, a Codului Deontologic și a Statutului profesiei de avocat;

- obligarea Comisiei de Etică și Disciplină a Uniunii Avocaților din R. Moldova de a aplica față de avocatul *****, licența *****din 11.01.2010 a sancțiunii disciplinare prevăzute de art. 57 a Legii nr. 1260/2002 în conformitate cu gravitatea abaterilor constatate.

La 19.06.2023, prin intermediul cancelariei Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) din partea pârâtului Uniunea Avocaților din Republica Moldova, a parvenit referința pe marginea cererii de chemare în judecată, prin care autoritatea şi-a exprimat dezacordul cu acțiunea înaintată, solicitând respingerea acesteia ca neîntemeiată și inadmisibilă.

În motivarea referinței pârâtul menționează că, la data de 06.02.2023 CED a UA RM, în temeiul art. art. 1-5, 42, 44, 54 a Legii RM „Cu privire la avocatură”, examinând sesizarea ***** din 06.12.2022 declarate de ***** coordonatorul OTC Chișinău al CNAJGS și plângerile avocatului ***** din 01.11.2022 și 29.11.2022 a constatat lipsa abaterilor disciplinare în acțiunile avocatului *****, titular al licenței pentru exercitarea

profesiei de avocat *****eliberată la 11.01.2010 și a respins sesizarea și plângerile menționate ca nefondate.

Pentru a se expune asupra deciziei adoptate, CED UA a reținut că: petiționarul a declarat sesizarea dată în baza pct.44 al Regulamentului privind monitorizarea calității asistenței juridice calificate garantate de stat acordată de avocați, considerând oportună sesizarea conform competenței Comisiei pentru etică și disciplină din cadrul Uniunii Avocaților.

În sesizare menționează, că: „Din analiza cererii beneficiarului ********** se constată că se invocă nerespectarea obligațiunilor contractuale și Legii cu privire la avocatură.

Petiționarul ***** în plângerile declarate solicită rezilierea contractului de acordare a asistenței juridice calificate încheiat cu avocatul *****, invocând că ultimul în timpul acordării asistenței juridice a comis mai multe abateri și încălcări grave a drepturilor și libertăților consfințite într-un șir de norme organice, constituționale și internaționale și anume: avocatul vizat *****a fost desemnat de către CNJAGS și a luat cunoștințe cu materialele doar cu 56 minute înainte de ședința de judecată; ignorarea lipsei acordului prealabil a Consiliului UA pentru aplicarea mandatului de arest și emiterea ordonanței de reținere a avocatului *****; nu a contactat pe beneficiarul asistenței juridice garantate de stat și nici avocatul său ales prin contract; nu a contestat încheierea judecătorească privind aplicarea arestului.

Sesizarea și plângerile petiționarilor cu anexe a fost comunicată avocatului vizat la 27.12.2022 fiindu-i acordat termen pentru perfectarea referinței la cele relatate.

La data de 05.01.2023, în temeiul art. 60 alin. 5 Cod administrativ, a fost prelungit termenul de procedură pentru examinarea și finalizarea examinării sesizării ***** din 06.12.2022 declarate de ***** coordonatorul OTC Chișinău al CNAJGS și plângerilor avocatului ***** din 01.11.2022 și 29.11.2022, care nu va depăși 90 zile.

La data de 16.01.2023, avocatul vizat ***** a prezentat referință iar ulterior explicații suplimentare, anexând în calitate de probe: Chestionar privind solicitarea de acordare a asistenței juridice calificate; extras email; extrase din lista avocaților cu drept de exercitare pentru anii 2019, 2020, 2021, 2022; diplome de mențiune.

În explicații, avocatul vizat menționează, că: „Prin Decizia OT Chișinău al CNAJGS nr. *****din 02.12.2021 am fost desemnat pentru acordarea asistenței juridice calificate lui ***** pe cauza penală nr. ***** la etapa examinării demersului procurorului în Procuratura Anticorupție *****privind aplicarea măsurii preventive sub formă de arest preventiv în privința lui *****. Demersul a fost examinat de către judecătorul ***** din cadrul Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana. Referitor la cele invocate precum că ar fi fost desemnat de către CNJAGS și a luat cunoștință cu materialele doar cu 56 minute înainte de ședința de judecată După cum a menționat și în referință, deja se afla în incinta Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana când a fost contactat de consultantul OT Chișinău al CNAJGS și întrebat dacă poate prelua o cauză. Decizia cu privire la desemnare a fost introdusă în baza de date a CNAJGS cel târziu la ora 13.37, dar acesta fusese contactat de consultant mai înainte. Deci, terțul a avut la dispoziție aproximativ 2 ore să studieze materialele cauzei. Extrasul din email cu data și

ora recepționării deciziei de desemnare se anexează. Totodată, a informat că deține toate cele 74 pagini din demers și acte anexate. Acestea conțin informații și date cu caracter personal. Dacă petiționarul, își exprimă acordul, poate să le prezinte Comisiei. Referitor la faptul că nu a contactat pe beneficiarul asistenței juridice garantate de stat. Din demersul cu privire la aplicarea măsurii preventive sub formă de arest preventiv, din actele anexate la demers cât și din explicațiile procurorului s-a constatat că beneficiarul ***** nu se afla la 02.12.2021 pe teritoriul Republicii Moldova. Referitor că nu a contactat pe apărătorul său ales. Din informațiile prezentate de către procuror, acesta a comunicat că în respectiva cauză penală, nu era depus nici un mandat de avocat care să confirme împuternicirile unui apărător. Procurorul a menționat că nu sunt careva acte la dosar care să confirme împuternicirile unui apărător. Reiterează faptul că în cazul în care în cauza penală în care a fost desemnat, ***** beneficia deja de asistența juridică din partea unui apărător ales, reiese că *****cât și OT Chișinău al CNAJGS au fost duși în eroare de către solicitantul desemnării unui avocat care să acorde asistență juridică garantată de stat. Referitor la ignorarea lipsei acordului Consiliului UA pentru arest înainte de ședință a accesat site-ul Uniunii Avocaților, uam.md, și a constatat că numele ***** lipsește din lista avocaților cu drept de exercitare a profesiei de avocat pentru anii 2019, 2020, 2021. El lipsește chiar și din lista avocaților cu drept de exercitare pentru 2022. Din probatoriul care i-a fost prezentat, lipseau careva informații concludente despre apartenența sau nu a lui ***** la profesia de avocat la momentul examinării demersului. Extrasele din lista avocaților pentru anii respectivi se anexează. Referitor la necontestarea încheierii judecătorești, încheierea adoptată de către instanța de judecată nu a fost contestată din motivul de a nu-l priva pe ***** de posibilitatea de a o contesta el însuși sau un apărător ales, să prezinte el careva probe suplimentare pe care le deține cât și informația dacă mai exercită profesia de avocat sau nu. Asistența juridică garantată de stat a fost acordată ținând cont de actele și probatoriul la care a avut acces. Ținând cont de cele expuse, consider că a acționat în cadrul acordării asistenței juridice garantate de stat doar în interesul lui *****, fără încălcarea eticii și disciplinei, posibil să fi fost dus în eroare de către organul de urmărire penală și în acțiunile acestuia nu sunt prezente careva temeiuri pentru constatarea a careva abateri disciplinare și sancționare.

În urma examinării faptelor descrise, CED UA RM a constatat că cele invocate de petiționarul ***** în plângerile declarate vis-a-vis de acțiunile avocatului ***** nu și-au găsit confirmare, din care temei nu s-a constatat careva abateri disciplinare ale avocatului vizat, sesizarea și plângerile menționate fiind respinse ca neîntemeiate.

Din materialelor acumulate la procedura administrativă CED UA a constatat următoarele: cele invocate în plângere ce se referă la pretinsele acțiuni ilegale privind faptul că avocatul ***** a luat cunoștință cu materialele dosarului dat doar cu 56 minute înainte de ședința de judecată și n-a studiat suficient materialele cauzei nu și-au găsit confirmare, deoarece din explicațiile și materialele prezentate de către avocatul vizat se confirmă faptul că acesta a luat cunoștință cu materialele cauzei și s-a prezentat în instanță pregătit, fiind admis de instanța de judecată la participarea examinării demersului privind aplicarea măsurii preventive arestul în privința lui *****. Nu constituie o abatere disciplinară nici faptul menționat de beneficiarul S. Goțonoga, precum că avocatul P.

Grițco n-a contactat atât beneficiarul, cât și avocatul său, deoarece cele menționate sunt declarative, iar avocatul vizat a luat toate măsurile posibile pentru a-i contacta telefonic, însă n-a avut posibilitate reală, din motivul lipsei informației date la materialele cauzei cu care a luat cunoștință și lipsei beneficiarului S. Goțonoga în lista avocaților cu drept de exercitare a profesiei de avocat.

În ce privește faptul menționat în plângere că avocatul vizat ar fi ignorat lipsa acordului Consiliului Uniunii Avocaților la examinarea demersului privind aplicarea arestului lui S. Goțonoga, nu poate fi invocat avocatului vizat, deoarece în urma controlului efectuat se confirmă cu certitudine faptul că ***** lipsește din lista avocaților cu drept de exercitare a profesiei de avocat pentru anii 2018, 2019, 2020, 2021, iar consimțământul (acordul) Consiliului Uniunii Avocaților la examinarea demersului procurorului privind arestarea lui ***** nu era necesar.

Nu constituie o abatere disciplinară nici faptul invocat că avocatul vizat P. Grițco n-a contestat încheierea Judecătoriei Chișinău sediul Ciocana, deoarece acesta n-a contestat acest act, reieșind din practica judiciară creată, pentru a nu încălca dreptul beneficiarului S. Goțonoga (ori a apărătorului ales de acesta) de a contesta din momentul comunicării acestei încheieri și de a prezenta probe suplimentare, care nu se dețineau la materialele cauzei.

Analizând minuțios cererea de chemare în judecată în cumul cu multiplele materiale acumulate la examinarea procedurii administrative constatăm că reclamantul a invocat aceleași temeiuri care au stat la baza plângerilor, care au fost examinate minuțios de Comisia pentru etică și disciplină și au fost respinse ca neîntemeiate.

Potrivit art. 20 Cod administrativ, dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acțiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanțele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.

Conform art. 21 alin. (1) Cod administrativ, autoritățile publice și instanțele de judecată competente trebuie să acționeze în conformitate cu legea și alte acte normative.

Potrivit art. 189 alin. (1) Cod administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ.

În conformitate cu prevederile art. 207 alin. (1) Cod administrativ, instanța verifică din oficiu dacă sunt întrunite condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acțiunea în contencios administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs.

În temeiul art. 207 alin. (2) lit. e) Cod administrativ, acțiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special când: reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art. 17.

Potrivit art. 17 Cod administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Art. 5 din Codul administrativ definește activitatea administrativă ca fiind totalitatea actelor administrative individuale și normative, a contractelor administrative, a actelor

reale, precum și a operațiunilor administrative realizate de autoritățile publice în regim de putere publică, prin care se organizează aplicarea legii și se aplică nemijlocit legea.

Potrivit art. 10 alin. (1) Cod administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin nașterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Conform art. 11 alin. (1) lit. a) Cod administrativ, actele administrative individuale pot fi: acte defavorabile - actele care impun destinatarilor lor obligații, sancțiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat.

Art. 39 al Codului administrativ prevede că, (1) Controlul judecătoresc al activității administrative este garantat și nu poate fi îngrădit. (2) Orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art. 17 sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanței de judecată competente. Iar în conformitate cu prevederile art. 189 alin. (1) Cod administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ.

Prin urmare, în sensul Legii revendicarea dreptului trebuie să se deducă din susținerile formulate prin cererea de chemare în judecată, în conținutul căreia urmează a fi expusă vătămarea dreptului personal, deoarece expresiile utilizate în textul art. 17 și 189 Cod administrativ de „drept vătămat” și de „încălcarea unui drept al său” se referă la drepturi subiective concrete, fiind excluse așa numitele drepturi prin ricoșeu, ipotetice, iluzorii sau virtuale, precum și acțiunile populare (actio popularis).

Această concluzie este fortificată și prin jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, care a statuat că pentru ca un reclamant să se poată declara victimă, acesta trebuie să prezinte dovezi plauzibile și convingătoare ale probabilității survenirii unei încălcări, la care ar fi supus personal, fiind insuficiente niște simple bănuieli sau conjuncturi (cauza Senator Lines GmbH împotriva a cincisprezece state membre ale Uniunii Europene (cererea nr. 45572/00).

Unul dintre elementele definitorii ale acțiunii în contencios administrativ îl constituie revendicarea încălcării unui drept propriu, vătămat prin una din formele activității administrative. Or, reclamantul care înaintează acțiune în contencios administrativ trebuie să urmărească și să justifice procesual pentru testul de admisibilitate revendicarea încălcării unui drept subiectiv propriu căruia îi se aduce atingere prin activitatea administrativă contestată sau prin refuzul autorității administrative de a soluționa în termenul legal o cerere, iar acțiunea în contencios administrativ formulată în fața instanței, urmând să contribuie la repunerea persoanei în acest drept.

Raportând la caz cadrul legal enunțat și reieșind din constatările sus menționate, Comisia pentru etică și disciplină a Uniunii Avocaților din Republica Moldova conchide asupra inadmisibilității acțiunii înaintate de *****. Aceasta deoarece reieșind din dispozițiile art. 207 alin. (2) lit. e) în coroborare cu art. 39 alin. (2), 17 și 189 alin. (1) Cod administrativ, sesizarea instanței de judecată de către orice persoană care în opinia sa

revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice, fie prin refuzul autorității administrative de a soluționa în termenul legal o cerere, implică existența obligatorie a două condiții, și anume: - existența vătămării/încălcării unui drept recunoscut de lege a reclamantului și - vătămarea dreptului său să fie cauzat printr-un act administrativ, fie prin refuzul autorității administrative de a soluționa în termenul legal o cerere.

Cu toate acestea, la caz, reclamantul ***** nu a prezentat nici un argument fondat prin care să motiveze și să justifice explicit în plan procesual care sunt în concret drepturile acestuia atinse prin adoptarea actului administrativ contestat.

De asemenea, consideră că în privința reclamantului ***** nu sunt în prezența unui act administrativ individual defavorabil emis de CED UA, prin prisma art. 11 Cod administrativ.

În acest context, Comisia pentru etică și disciplină ține să menționeze că, în conformitate cu prevederile Codului administrativ, nu este suficient ca partea să fie o persoană interesată față de o decizie dintr-un act administrativ, ca să poată înainta o acțiune în contencios administrativ, or pentru a înainta o acțiune în contencios administrativ, persoana trebuie să facă dovada încălcării unui drept concret al său pe care-l revendică, iar pin acțiunea formulată să se urmărească restabilirea de-facto și de-jure a dreptului pretins lezat.

În speță, însă reclamantul, nu a demonstrat că i-a fost vătămat un drept concret și real identificat în sensul art.17 Cod administrativ prin activitatea administrativă a Comisiei pentru etică și disciplină a Uniunii Avocaților.

Acțiunea în contencios are menirea de oferi protecție juridică persoanei împotriva activității administrative ilegale a autorităților publice, dar în nici un caz nu pate fi pornită ca o modalitate prin care să se urmărească antrenarea fără motiv în acțiuni judiciare pentru motive de insatisfacție generală.

Reiterând, Comisia pentru etică și disciplină conchide că, calitatea de reclamant în acțiunile în contencios administrativ o poate avea doar persoana care poate revendica un drept vătămat sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă și care poate fi restabilit prin hotărârea pronunțată în caz de admitere a acțiunii.

Instanța de judecată nu este un agent de constatare în contenciosul administrativ, nu exercită control in abstracto ci in concreto, care prin esență reprezintă un control de legalitate asupra activității administrative a autorităților publice coraport la un drept legitim ce aparține unei persoane concrete.

Pornind de la argumentele expuse, ajungem la concluzia certă că orice interes legitim ce face obiectul unei acțiuni în contencios administrativ se condiționează de justificarea interesului de a promova această acțiune, dar nu orice interes de a promova o acțiune vizează interesul legitim, promovarea unei acțiuni în justiție în contencios administrativ fiind condiționată de revendicarea dreptului concret subiectiv vătămat.

Or, pentru ca un pretins interes să devină drept subiectiv, este absolut necesar ca el să apară în cadrul unui raport juridic care să creeze, în temeiul legii, o obligație în sarcina subiectului pasiv de a face o anumită activitate sau de a păstra o atitudine de ostentațiune.

De aceia, în măsura în care un interes nu apare în cadrul unui raport juridic, este necesar să intervină o prevedere legală pentru ca un astfel de interes să poată fi ocrotit și realizat printr-o acțiune injustiție - deziderat care la caz lipsește cu desăvârșire.

Or, declanșând mecanismul administrativ cât și judiciar în cadrul procedurilor de contencios administrativ, reclamantul este obligat să dovedească atât interesul, cât și aparența de drept în promovarea acțiunii, iar dreptul subiectiv pretins a fi vătămat să fie identificat real, actual și personal.

În contextul celor menționate, indiferent de felul acțiunii în contencios administrativ, inclusiv în cadrul acțiunii contestare, reclamanții trebuie să revendice un drept subiectiv al său personal - vătămat, și această condiție fiind prioritară - sub sancțiunea declarării acțiunii inadmisibile.

La 19.06.2023, prin intermediul cancelariei Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) din partea terțului *****, a parvenit referința pe marginea cererii de chemare în judecată, prin care autoritatea şi-a exprimat dezacordul cu acțiunea înaintată, solicitând respingerea acesteia ca neîntemeiată și inadmisibilă.

În motivarea referinței pârâtul menționează că, prin decizia Oficiului Teritorial Chișinău al Consiliului Național pentru Asistența Juridică Garantată de Stat nr. *****din 02.12.2021 a fost desemnat pentru acordarea asistenței juridice calificate lui ***** pe cauza penală nr. ***** la etapa examinării demersului procurorului în Procuratura Anticorupție *****privind aplicarea măsurii preventive sub formă de arest preventiv în privința lui *****.

Demersul a fost examinat de către judecătorul ***** din cadrul Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana.

La 02.12.2021, aflându-se la sediul Ciocana al Judecătoriei Chișinău, a fost contactat de către un consultant al OT Chișinău al CNAJGS și întrebat dacă poate prelua o cauză examinarea căreia va avea loc la Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana. Fiind în acel sediu, a acceptat. Consultantul i-a oferit datele de contact ale procurorului, care era *****. A contactat-o telefonic pe procuroare care i-a comunicat că la moment nu este la Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana, dar se va apropia peste o perioadă de timp și că demersul va fi examinat de către judecătorul *****.

A eliberat mandatul și s-a apropiat de grefierul judecătorului solicitând să-i fie prezentat demersul și actele anexate la acesta, fapt pe care grefierul l-a făcut.

După aceea a început minuțios a studia demersul și actele anexate. La demers au fost anexate mai multe ordonanțe și acte emise de către organul de urmărire penală, procuratură, citații, anumite conversații, etc.

În momentul în care s-a apropiat procurorul *****a întrebat-o dacă sunt careva date de contact ale beneficiarului *****. Procurorul i-a comunicat că în afară de adresa oficială de domiciliu din Republica Moldova, nu poate confirma vreo altă adresă a acestuia și nici nu cunoaște veridicitatea adresei de email și cine răspunde la aceasta.

Totodată, a întrebat procurorul dacă ***** beneficiază de asistență juridică din partea unui avocat ales. *****i-a răspuns că în cauza penală, în care a cerut OT Chișinău desemnarea unui avocat care să acorde asistență juridică garantată de stat, nu este nici un mandat de avocat depus de vreun apărător ales și că în privința lui ***** sunt

instrumentate mai multe cauze penale, în unele având apărător ales.

Ulterior, a fost deschisă ședința de judecată și a examinat demersul privind aplicarea măsurii preventive sub formă de arest preventiv în privința lui *****. În cadrul examinării demersului a acționat cu maximă diligență ținând cont de circumstanțele cauzei și de materialele la care a avut acces, or după cum bine se cunoaște partea apărării are acces la toate materialele cauzei penale doar după finisarea urmăririi penale.

În privința alegației din plângere, precum că a ignorat lipsa acordului Consiliului Uniunii Avocaților privind reținerea, comunică că luând cunoștință cu materialele cauzei a accesat site-ul Uniunii Avocaților pentru a verifica lista avocaților. Numele lui ***** lipsea din lista avocaților pentru anii 2019, 2020, 2021.

După cum a menționat, înainte de ședință a accesat site-ul Uniunii Avocaților, uam.md, și a constatat că numele ***** lipsește din lista avocaților cu drept de exercitare a profesiei de avocat pentru anii 2019, 2020, 2021. El lipsea chiar și din lista avocaților cu drept de exercitare pentru 2022. Din probatoriul care i-a fost prezentat, lipseau careva informații concludente despre apartenența sau nu a lui ***** la profesia de avocat la momentul examinării demersului

Mai mult ca atât, conform legislației procesual penale a Republicii Moldova, justiția în cauzele penale se înfăptuiește în numele legii numai de către instanțele judecătorești. Totodată, prevederile legale privind necesitatea obținerii acordului Consiliului Uniunii Avocaților sunt publice și se prezumă că sunt cunoscute de toată lumea.

Deci, în cazul dat, instanța de judecată este cea care era împuternicită să înfăptuiască justiția, fapt pe care l-a făcut prin hotărârea pe care a emis-o.

Încheierea adoptată de către instanța de judecată nu a fost contestată de terț din motivul de a nu-1 priva pe ***** de posibilitatea de a o contesta el însuși sau un apărător ales, să prezinte el probe suplimentare pe care le deține, informația dacă mai exercită profesia de avocat sau nu, utilizând maxim erorile admise de organul de urmărire penală, procuratură și instanța de fond. După cum a menționat asistența juridică garantată de stat a fost acordată ținând cont de actele și probatoriul la care a avut acces.

Totodată, analizând chestionarul privind acordarea asistenței juridice calificate garantate de stat expediat, în baza căruia a fost desemnat de CNAJGS, observă că în acesta este indicat faptul că este necesară participarea unui apărător la Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana pentru participarea la examinarea aplicării arestului preventiv. Astfel, subsemnatul a fost desemnat și a participat doar la examinarea demersului. La alte careva acțiuni procesuale nu a participat și nici nu a avut împuterniciri să participe, terțul fiind desemnat doar pentru examinarea demersului. Potrivit art. 67, alin. (4) CPP „Avocatul care acordă asistență juridică bănuitului sau învinuitului la reținere sau arestare se consideră apărătorul lor pe această perioadă de timp și cu consimțământul lor el poate continua participarea în calitate de apărător până la terminarea procesului în cauza respectivă sau până la includerea în proces a unei alte persoane din rândul celor menționate la alin. (2), terțul nu a avut consimțământul beneficiarului de a continua acordarea asistenței juridice. După examinarea demersului au expirat și împuternicirile terțului în prezenta cauză.

După cum a menționat, terțul deja se afla în incinta judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana când a fost contactat de consultantul OT Chișinău al CNAJGS și întrebat dacă poate prelua cauza. Decizia cu privire la desemnare a fost introdusă în baza de date a CNAJGS cel târziu la ora 13.37, dar terțul fusese contactat de consultant mai înainte. Deci, terțul a avut la dispoziție aproximativ 2 ore să studiez materialele cauzei.

Din demersul cu privire la aplicarea măsurii preventive sub formă de arest preventiv, din actele anexate la demers cât și din explicațiile procurorului s-a constatat că beneficiarul ***** nu se afla la 02.12.2021 pe teritoriul Republicii Moldova.

Din informațiile prezentate de către procuror, acesta a comunicat că în respectiva cauză penală, nu era depus nici un mandat de avocat care să confirme împuternicirile unui apărător. Potrivit art. 70, alin. (7) CPP „Pentru confirmarea calității și împuternicirilor sale, apărătorul prezintă organului de urmărire penală sau instanței: 1) documentul ce confirmă apartenența lui la avocatură; 2) documentul ce confirmă că are permisiunea de a practica calitatea de apărător conform legislației Republicii Moldova; 3) mandatul biroului de avocați sau un alt document ce îi confirmă împuternicirile". Procurorul a menționat că nu sunt careva acte la dosar care să confirme împuternicirile unui apărător. Reiterează faptul că în cazul în care în cauza penală în care a fost desemnat, ***** beneficia deja de asistența juridică din partea unui apărător ales, reiese că terțul cât și OT Chișinău al CNAJGS au fost duși în eroare de către solicitantul desemnării unui avocat care să acorde asistență juridică garantată de stat. Din motive necunoscute, ***** nici până în prezent nu a prezentat vreun mandat/copie a mandatului care să demonstreze faptul că acesta la 02.12.2021 beneficia de asistența juridică din partea unui avocat ales. Totodată, conform art. 6 § 3 lit. c) CEDO dreptul oricărui acuzat de a fi apărat de avocatul ales de acesta nu este absolut [Meftah și alții împotriva Franței (MC), pct.45; Pakelli împotriva Germaniei, pct.31

Din materialele cauzei, observă că *****a intervenit în proces în baza solicitării organului de urmărire penală. Ca urmare a solicitării, de către Oficiul teritorial Chișinău al Consiliului Național pentru Asistența Juridică Garantată de Stat a fost emisă decizia *****din 02.12.2021. Deci ***** nu a intervenit în proces neîntemeiat, ci ca urmare a unei decizii emise de organul competent și decizie care nu a fost contestată în nici un mod.

Nefiind contestată solicitarea de acordare a asistenței juridice garantate de stat depuse de organul de urmărire penală și necontestând decizia *****din 02.12.2021 emisă de OT Chișinău al CNAJGS, ajunge la concluzia că ***** nu beneficia în acel moment de un apărător ales în cauza penală ***** și împuternicit conform legislației procesual penale.

Consideră acțiunea înaintată ca inadmisibilă prin prisma art. 207 alin. (2) lit. e) CA, reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art. 17. Legislatorul a reglementat condiții esențiale în ce privește înaintarea unei acțiuni instanței de contencios administrativ și anume să existe lezarea pretinsului drept și acțiunea înaintată să fie probată. Potrivit Codului administrativ al Republicii Moldova cât și Codului civil al Republicii Moldova, în speță, pentru a invoca pretenții de contencios administrativ este necesar ca reclamantul să demonstreze încălcarea dreptului pretins.

Totodată, se atestă că, instanța de judecată nu este un agent de constatare în contenciosul administrativ, nu exercită control in abstracta ci in concreto, care prin esență reprezintă un control de legalitate asupra activității administrative a autorităților publice coraportat la un drept legitim ce aparține unei persoane concrete.

Reclamantul nu a adus careva probe incontestabile, care ar confirma încălcarea drepturilor sale, fapt ce denotă că dezacordul reclamantului asupra deciziei contestate poartă un caracter declarativ, fără a avea suport legal, de aceea nu poate constitui drept temei pentru anularea acesteia, decizia, care după cum s-a demonstrat a fost adoptată în strictă conformitate cu legislația în vigoare.

Mai mult ca atât, consider că instanța de judecată nu poate supune controlului judecătoresc, în procedura contenciosului administrativ, acțiunile/inacțiunile avocatului *****la acțiunile procesual penale la care a participat în speța dată, deoarece, la caz nu există o activitate administrativă, desfășurată de autoritate publică și care reglementează un caz individual în domeniul dreptului public.

Potrivit art. 2, alin. (3), lit. b) Codul Administrativ, prevederile prezentului cod nu se aplicăraporturilor juridice ale autorităților publice care acționează în baza Codului contravențional sau Codului penal.

Atrage atenția asupra faptului că până în prezent ***** nu a solicitat, nici de la Consiliul Național pentru Asistența juridică Garantată de Stat și nici de la Comisia pentru Etică și Disciplină a Uniunii Avocaților. Constatarea în acțiunile avocatului *****a careva abateri disciplinare și sancționarea pentru aceste abateri. Conform plângerilor înaintate de *****, la 21.10.2022 și 29.11.2022, a solicitat rezilierea contractului de acordare a asistenței juridice calificate încheiate cu avocatul *****.

Totodată, observă că, reclamantul greșit a introdus adresa de contact a lui *****. Probabil a dorit să ducă în eroare instanța de judecată pentru ca aceasta să examineze acțiunea în lipsa acestuia.

Indicică că, din anul 2010 acord asistență juridică garantată de stat fiind desemnat în sute de cauze, mereu a încercat să acționeze doar pentru acordarea unei asistențe juridice la cele mai înalte standarde și până în prezent nu au parvenit careva plângeri din partea vreunui beneficiar cu privire la calitatea asistenței juridice prestate.

Consideră că, a acționat în cadrul acordării asistenței juridice garantate de stat doar în interesul lui *****, fără încălcarea eticii și disciplinei și în acțiunile mele nu sunt prezente careva temeiuri pentru constatarea a careva abateri disciplinare și sancționare.

Reclamantul *****, în ședință de judecată nu s-a prezentat, fiind înștiințat despre derularea procesului. Astfel, ținând cont de faptul că părțile neprezente în ședință de judecată au fost citate despre examinarea cauzei, instanța de judecată a dispus în temeiul art. 218 lit. d) Cod administrativ, examinarea cauzei în lipsa acestuia.

Pârâtul Uniunea Avocaților din Republica Moldova, în ședință de judecată nu s-a prezentat, fiind înștiințat despre derularea procesului. Astfel, ținând cont de faptul că părțile neprezente în ședință de judecată au fost citate despre examinarea cauzei, instanța de judecată a dispus în temeiul art. 218 lit. d) Cod administrativ, examinarea cauzei în lipsa acestuia.

În ședința de judecată terțul *****, a pledat pentru respingerea cererii de chemare în judecată ca fiind inadmisibilă și neîntemeiată.

Aprecierea instanţei de judecată:

Examinând cererea de chemare în judecată, audiind explicaţiile părţilor prezente, cercetând probele anexate la dosar în ansamblu şi interconexiunea lor, studiind normele legii aplicabile, instanţa de judecată ajunge la concluzia că cererea de chemare în judecată depusă de ***** către Uniunea Avocaților din Republica Moldova, terț *****cu privire la anularea deciziei ***** din 06.02.2023, constatarea abaterilor disciplinare și obligarea autorității publice de a aplica sancțiune disciplinară, este una neîntemeiată şi urmează a fi respinsă din următoarele considerente.

Conform prevederilor art.189 alin. (1) și (2) Cod administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ. O acțiune în contencios administrativ poate fi înaintată și atunci când autoritatea publică nu a soluționat în termen legal o cerere.

Conform art. 2 alin. (1) Cod administrativ, prevederile prezentului cod determină statutul juridic al participanţilor la raporturile administrative, atribuţiile autorităţilor publice administrative şi ale instanţelor de judecată competente pentru examinarea litigiilor de contencios administrativ, drepturile şi obligaţiile participanţilor în procedura administrativă şi cea de contencios administrativ.

Conform art. 3 Cod administrativ, Legislația administrativă are drept scop reglementarea procedurii de înfăptuire a activității administrative și a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor și a libertăților prevăzute de lege ale persoanelor fizice și juridice, ținându-se cont de interesul public și de regulile statului de drept.

Conform art. 18 Cod administrativ, interesul public vizează ordinea de drept, democraţia, garantarea drepturilor şi a libertăţilor persoanelor, precum şi obligaţiile acestora, satisfacerea necesităţilor sociale, realizarea competenţelor autorităţilor publice, funcţionarea lor legală şi în bune condiţii.

Conform art. 22 alin. (1) Cod administrativ, autorităţile publice şi instanţele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul şi volumul cercetărilor şi nu sunt legate nici de expunerile participanţilor, nici de cererile lor de reclamare a probelor.

Conform art. 93 alin. (1) din Codul administrativ, fiecare participant probează faptele pe care îşi întemeiază pretenţia.

Potrivit art. 17 Cod administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Potrivit art. 225 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, instanţa de judecată nu este competentă să se pronunţe asupra oportunităţii unui act administrativ. Verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreţionar se limitează la faptul dacă autoritatea publică: a) şi-a exercitat dreptul discreţionar; b) a luat în considerare toate

faptele relevante; c) a respectat limitele legale ale dreptului discreţionar; d) şi-a exercitat dreptul discreţionar conform scopului acordat prin lege.

Conform art.206 alin.(1) Cod administrativ, o acţiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru: a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acţiune în contestare); b) obligarea autorităţii publice să emită un act administrativ individual (acţiune în obligare); c) impunerea la acţiune, la tolerare a acţiunii sau la inacţiune (acţiune în realizare); d) constatarea existenţei sau inexistenţei unui raport juridic ori nulităţii unui act administrativ individual sau a unui contract administrativ (acţiune în constatare); sau e) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ normativ (acţiune de control normativ).

Potrivit art. 208 alin. (1) Cod administrativ, în cazurile prevăzute de lege, până la înaintarea acțiunii în contencios administrativ, se va respecta procedura prealabilă.

Analizând circumstanțele speței în coraport cu normele legale precitate, instanța de judecată constată că, reclamantul a respectat procedura de depunere a acțiunii, precum și termenul de depunere a acțiunii în instanța de contencios administrativ, motiv pentru care instanța judecătorească constatând că acțiunea este admisibilă, va examina fondul acesteia.

Reieșind din dreptul subiectiv al subiectului afectat, care la fel a fost predeterminat de legiuitorul şi care a fost formulat astfel - orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, de către o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, se poate adresa instanţei de contencios administrativ competente pentru a obţine anularea actului, recunoaşterea dreptului pretins şi repararea pagubei ce i-a fost cauzată.

Fiind investită cu atribuția cercetării stării de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, în temeiul art. 22 și 219 Cod administrativ, instanța de judecată reține că obiect al examinării prezentei cauze în instanța de contencios administrativ îl constituie anularea deciziei ***** din 06.02.2023, constatarea abaterilor disciplinare și obligarea autorității publice de a aplica sancțiune disciplinară.

În privința competenței instanței de judecată la examinarea acțiunii în contencios administrativ se constată că competența în conformitate cu prevederile art. 191 alin. (1) și art. 196 alin. (1) Cod administrativ revine Judecătoriei Chișinău. Prin urmare acțiunea este depusă cu respectarea prevederilor art. 191 alin. (1), art. 192 alin. (2) și art. 196 alin. (1) Cod administrativ.

Astfel, instanța de judecată constată că acțiunea este admisibilă.

Din materialele cauzei, instanța reține că, prin demersul către judecătorul de instrucție din cadrul Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana, pentru aplicarea măsurii preventive - arestul preventiv din 30 noiembrie 2021, procurorul *****din cadrul Procuraturii Anticorupție a solicitat aplicarea măsurii preventive sub formă de arest preventiv pe un termen de 30 de zile, față de învinuitul *****.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana) ***** din 02 decembrie 2021, s-a admis demersul procurorului cu privire la aplicarea măsurii preventive „arestarea preventivă” (în contumacie) în privința învinuitului *****. S-a aplicat în

privința învinuitului ***** măsura preventivă „arestarea preventivă” (în contumacie) pe un termen de 30 de zile, cu calcularea termenului începând din momentul reținerii.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău ***** din 03 februarie 2022, s-a admis recursul învinuitul ***** și recursul suplimentar al avocatului ***** în interesele învinuitului *****, s-a casat încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 02.12.2021, s-a rejudecat cauza cu adoptarea unei noi hotărâri prin care respinge demersul procurorului de aplicare a măsurii preventive în privința lui *****, ca inadmisibil.

Prin decizia ***** din 06 februarie 2023, Comisia pentru etică și disciplină din cadrul Uniunii Avocaților, în temeiul prevederilor art. 1-5, 42, 44, 54 (p.h), 56-58 ale Legii Republicii Moldova nr. 1260-XV din 19 iulie 2002 cu privire la avocatură, a decis:

1. A constata în acțiunile avocatului *****, titular al licenței pentru exercitarea profesiei de avocat nr. 1772, eliberată la 11.01.2010, lipsa căror-va abateri disciplinare în activitatea s-a de avocat la examinarea și derularea cazului prezentat în speță.

2. A respinge sesizarea ***** din 06.12.2022 declarată de ***** coordonatorul OT Chișinău al CNAJGS cât și plângerile lui ***** din 01.11.2022 și 29.11.2022, ca fiind neîntemeiate.

Potrivit scrisorii ***** din 24 ianuarie 2022, se atestă că, Uniunea Avocaților din Republica Moldova a examinat cererea depusă de *****, și a comunicat faptul că, în perioada 14 iunie 2021 - 02 decembrie 2021, Consiliul Uniunii Avocaților nu a fost sesizat de către Procuratura Anticorupție sau alte procuraturi teritoriale ori specializate pentru obținerea acordului prealabil necesar reținerii, aducerii silite, arestării sau percheziționării avocatului *****.

Potrivit raportului din 17 decembrie 2020, se atestă că, în calitate de membru al grupului de urmărire penală în cauzele penale ***** și *****, ofițerul superior de urmărire penală ***** a expediat, la 16 decembrie 2020, ora 16:45, prin intermediul aplicației „Viber”, citațiile CNA***** din 15 decembrie 2020, avocatului *****, reprezentant al inculpatului *****.

Potrivit raportului din 23 decembrie 2020, se atestă că ofițerul superior de urmărire penală *****, membru al grupului de urmărire penală în cauzele penale ***** și *****, a expediat, la data de 23 decembrie 2020, ora 11:04, prin intermediul aplicației „Viber”, citațiile CNA ***** și *****din 21 decembrie 2020, avocatului *****, reprezentant al inculpatului *****.

Conform art. 44 din Legea nr. 1260 din 19.07.2002 cu privire la avocatură,

(1) Comisia pentru etică şi disciplină este compusă din 11 avocaţi, dintre care 6 sânt aleşi de Congres dintre avocați cu o vechime în profesie de cel puţin 5 ani, iar 5 sânt delegați de barouri.

(2) Comisia pentru etică şi disciplină:

a) examinează plângerile privind acţiunile avocaţilor şi avocaţilor stagiari;

b) analizează cazurile de încălcare de către avocaţi şi avocaţii stagiari a disciplinei şi a normelor de etică profesională;

c) intentează proceduri disciplinare în privinţa avocaţilor şi avocaţilor stagiari;

d) adoptă decizii corespunzătoare în procedura disciplinară;

e) aprobă modelul declaraţiei sub jurământ şi al chestionarului de evaluare a bunei reputaţii.

(3) Membrii Comisiei pentru etică şi disciplină sânt obligaţi să păstreze secretul profesional şi să nu divulge informaţia aflată în procesul procedurii disciplinare intentate.

Conform art. 56 din Legea nr. 1260 din 19.07.2002 cu privire la avocatură,

(1) Încălcarea prevederilor prezentei legi, ale altor acte normative ce reglementează activitatea de avocat, precum și încălcarea gravă a normelor Codului deontologic al avocatului constituie temei pentru tragerea la răspundere disciplinară a avocatului.

(2) Sesizările referitoare la acţiunile avocaţilor, precum şi informaţia cu privire la abaterile disciplinare comise de avocat în timpul exercitării atribuţiilor profesionale, se examinează de către Comisia pentru etică şi disciplină. În cazul existenţei unor temeiuri suficiente, comisia dispune efectuarea unui control. Controlul se efectuează de către membrii comisiei sau se pune în sarcina baroului.

(3) Comisia pentru etică şi disciplină trebuie să solicite avocatului căruia i-a fost intentată procedura disciplinară explicaţii în scris, acte şi alte materiale necesare pentru adoptarea unei decizii obiective.

(4) În cazul în care se adeveresc unele abateri comise de avocat, preşedintele Comisiei pentru etică şi disciplină prezintă materialele despre avocatul în cauză spre examinare comisiei.

(5) Examinarea de către Comisia pentru etică şi disciplină a materialelor ce ţin de abaterile disciplinare constituie o procedură disciplinară.

(6) Comisia pentru etică şi disciplină adoptă una din următoarele decizii:

a) privind aplicarea sancţiunii disciplinare;

b) privind efectuarea unui control suplimentar;

c) privind lipsa încălcărilor în acţiunile avocatului;

d) privind încetarea procedurii, în cazurile stabilite de prezenta lege.

(7) Decizia Comisiei pentru etică şi disciplină se face publică.

(8) Avocatul căruia i s-a intentat o procedură disciplinară este în drept să asiste la examinarea chestiunii privind tragerea lui la răspundere disciplinară şi să dea explicaţii.

Conform art. 57 din Legea nr. 1260 din 19.07.2002 cu privire la avocatură,

(1) Sancţiuni disciplinare sânt:

a) avertizarea;

b) mustrarea;

c) amenda de la 1000 la 3000 de lei, care se face venit la bugetul Uniunii Avocaţilor. Plata amenzii se face în termen de 30 de zile de la data emiterii deciziei privind aplicarea sancţiunii disciplinare sub formă de amendă;

d) suspendarea activităţii de avocat (în temeiul art. 13 alin.(1) lit. c) şi d);

e) retragerea licenţei pentru exercitarea profesiei de avocat (în temeiul art.25 alin.(1).

(1^1) Sancțiuni disciplinare pentru avocații stagiari sunt:

a) avertismentul;

b) mustrarea;

c) amenda de la 500 la 1000 de lei;

d) suspendarea stagiului profesional până la 6 luni;

e) excluderea de la stagiul profesional.

(2) La aplicarea sancţiunii disciplinare se ţine cont de gravitatea abaterii, de circumstanţele în care a fost comisă, de activitatea şi comportamentul avocatului sau avocatului stagiar.

(2^1) Plata amenzii se face venit la bugetul Uniunii Avocaților și se achită în termen de 30 de zile de la data emiterii deciziei privind aplicarea sancțiunii disciplinare sub formă de amendă.

(3) Decizia Comisiei pentru etică şi disciplină privind aplicarea sancţiunii disciplinare poate fi contestată în contencios administrativ.

Potrivit pct. 1 din Codul Deontologic al Avocaților,

(1) Exercitând profesia de avocat, fiecare avocat este obligat să întreprindă acțiuni corespunzătoare pentru a-și asigura independența și libertatea de exercitare a profesiei. Îndatoririle multiple ale avocatului îi impun acestuia independența absolută, liberă de orice influență, derivată din propriile interese sau din cele ale persoanelor-terțe.

(2) Avocatul trebuie să evite orice prejudiciere a independenței sale și să vegheze la respectarea eticii profesionale.

În speță, obiectul contenciosului administrativ în prezenta cauză îl constituie verificarea legalității deciziei ***** din 06 februarie 2023 a Comisiei de Etică și Disciplină a Uniunii Avocaților din Republica Moldova, prin care s-a constatat lipsa abaterilor disciplinare în acțiunile avocatului *****în cadrul acordării asistenței juridice garantate de stat lui *****.

Cu titlu preliminar instanța de judecată reține că, aspect esențial în analiza legalității unui act administrativ este respectarea principiului proporționalității, consacrat în mod expres de art. 19 din Codul administrativ, acest principiu reprezintă un standard fundamental al statului de drept, impunând ca orice măsură adoptată de autoritățile publice să fie nu doar legală, ci și proporțională în raport cu scopul urmărit.

La caz, analizând materialele prezentate instanța reține că activitatea Comisiei de Etică și Disciplină s-a desfășurat în conformitate cu prevederile legale și în limitele competențelor stabilite prin lege. În particular, Comisia a examinat cu diligență și în termen sesizările depuse de către reclamantul ***** la datele de 01 noiembrie 2022 și 29 noiembrie 2022, care vizau presupuse abateri disciplinare atribuite avocatului *****. Procedurile derulate au fost conforme cu cerințele de transparență și echitate procedurală prevăzute la art. 56 din Legea nr. 1260 din 19.07.2002 privind profesia de avocat.

În cadrul analizei acestor sesizări, Comisia de Etică și Disciplină a respectat principiile fundamentale ale dreptului administrativ, asigurând reclamantului accesul la o examinare obiectivă și imparțială. Totodată, nu au fost constatate abateri de la normele procedurale, precum neinformarea părților, neconformarea cu termenele procedurale ori încălcări ale dreptului la apărare al avocatului vizat. Mai mult, deciziile luate de Comisie de Etică și Disciplină au fost argumentate în mod corespunzător, bazându-se pe analiza probelor și încadrarea a faptelor în contextul legal aplicabil.

Prin urmare, instanța consideră că, activitatea Comisiei de Etică și Disciplină a fost desfășurată în limitele atribuțiilor prevăzute de lege, fără a se identifica deficiențe de procedură care să atragă ilegalitatea acțiunilor.

Potrivit art. 22 alin. (1) din Codul administrativ, instanța de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile. De asemenea, conform art. 93 alin. (1) din același cod, fiecare participant probează faptele pe care își întemeiază pretenția.

Partea reclamantă *****, a susținut că avocatul *****ar fi comis abateri disciplinare grave în cadrul procesului de acordare a asistenței juridice garantate de stat, în contextul cauzei penale și anume aplicarea măsurii preventive sub formă de arest. Conform afirmațiilor reclamantului, aceste abateri ar fi vizat atât aspecte legate de conduita profesională, cât și de calitatea serviciilor juridice prestate. Cu toate acestea, în fața instanței, partea reclamantă nu a reușit să prezinte probe concludente, pertinente și admisibile care să susțină aceste acuzații.

Instanța reține că, potrivit normelor legale enunțate supra, sarcina probei revine părții care formulează acuzații, iar ***** nu a adus dovezi care să demonstreze, dincolo de orice îndoială rezonabilă, existența unor abateri disciplinare concrete din partea avocatului *****. În plus, Comisia de Etică și Disciplină, în exercitarea atribuțiilor sale, a efectuat o examinare minuțioasă a sesizărilor depuse de reclamant și a concluzionat, pe baza materialului probator administrat, că nu există elemente care să ateste comiterea unor încălcări ale normelor deontologice sau profesionale de către avocat.

Având în vedere lipsa de susținere probatorie a afirmațiilor reclamantului, precum și concluziile motivate ale Comisiei de Etică și Disciplină, instanța consideră că nu există motive întemeiate pentru a infirma constatările acesteia sau pentru a reține existența unor abateri disciplinare ale avocatului *****.

Totodată, din analiza materialelor cauzei, instanța reține că sesizările formulate de reclamantul ***** au fost examinate cu diligență de către Comisia de Etică și Disciplină, în conformitate cu atribuțiile legale. În cadrul examinări, Comisia de Etică și Disciplină a evaluat conduita avocatului *****raportat la prevederile Legii nr. 1260 din 19.07.2002 privind avocatura, Codului deontologic al avocaților, precum și ale Statutului profesiei de avocat.

Mai mult, Comisia de Etică și Disciplină a procedat la o analiză detaliată a faptelor imputate avocatului, având în vedere atât documentele prezentate, cât și circumstanțele relevante ale cauzei. În urma analizei, s-a concluzionat, pe baza unei justificări temeinice și fundamentate juridic, că nu există elemente care să indice existența unor încălcări ale obligațiilor deontologice sau profesionale care să atragă răspunderea disciplinară a avocatului *****.

Instanța subliniază faptul că, decizia Comisiei de Etică și Disciplină a fost adoptată în limitele competențelor sale legale, fiind respectate principiile imparțialității, obiectivității și proporționalității în evaluarea acuzațiilor aduse. În plus, nu au fost identificate dovezi care să demonstreze abateri procedurale sau încălcări ale drepturilor reclamantului în procesul decizional al Comisiei. Prin urmare, concluzia Comisiei de

Etică și Disciplină, conform căreia nu există temeiuri juridice pentru atragerea la răspundere disciplinară a avocatului *****, este considerată întemeiată și justificată.

Instanța reține că, potrivit pct. 1 din Codul deontologic al avocaților, avocatul se bucură de independență în exercitarea profesiei sale.

Conform art. 225 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, instanța de judecată verifică legalitatea actului administrativ contestat, fără a se pronunța asupra oportunității acestuia. Controlul judecătoresc al actelor administrative se limitează la verificarea respectării competenței și procedurii de emitere, precum și a corespunderii conținutului actului cu prevederile legale.

Astfel, instanța verifică dacă autoritatea publică emitentă a acționat în limitele competențelor conferite prin lege, dacă procedura de emitere a actului a respectat exigențele prevăzute de cadrul normativ aplicabil și dacă actul contestat se conformează atât din punct de vedere formal, cât și substanțial normelor juridice incidente. În acest context, analiza instanței nu se extinde asupra aspectelor legate de oportunitatea actului administrativ, respectând principiul autonomiei funcționale a autorităților publice.

În exercitarea acestui control, instanța se bazează pe probele și argumentele prezentate în cauză, asigurându-se că actul administrativ contestat este întemeiat pe o fundamentare juridică corespunzătoare, iar procedura de emitere a acestuia a respectat cerințele de legalitate, transparență și obiectivitate.

În speța dedusă judecății, instanța constată că decizia contestată a fost emisă cu respectarea competenței și procedurii prevăzute de lege. Conținutul deciziei corespunde prevederilor Legii nr. 1260 din 19.07.2002 și ale Codului deontologic al avocaților. Se remarcă că, instanța nu este competentă să se pronunțe asupra oportunității deciziei Comisiei de Etică și Disciplină de a nu aplica sancțiuni disciplinare avocatului *****, atâta timp cât această decizie a fost adoptată în limitele legale.

Instanța atestă că, reclamantul ***** nu a reușit să combată prezumția de legalitate a actului administrativ contestat prin prezentarea unor probe concludente și relevante care să ateste, fără echivoc, existența unor deficiențe de legalitate sau procedurale în procesul decizional al Comisiei de Etică și Disciplină. Iar simpla nemulțumire subiectivă a reclamantului față de conținutul deciziei Comisiei de Etică și Disciplină sau interpretarea unilaterală a unor aspecte ale activității avocatului *****nu reprezintă un temei suficient pentru a înlătura prezumție de legalitate. Or, în control judecătoresc, instanța este chemată să evalueze conformitatea actului administrativ cu prevederile legale, nu să reevalueze oportunitatea deciziei luate de autoritatea publică în exercitarea atribuțiilor sale.

Mai mult, în lipsa unor dovezi concrete care să demonstreze încălcarea normelor imperative ale Legii nr. 1260 din 19.07.2002, Codului deontologic al avocaților sau altor dispoziții legale, instanța nu poate da curs solicitării reclamantului de a anula actul contestat.

Prin urmare, instanța concluzionează că, decizia ***** din 06 februarie 2023 a Comisiei de Etică și Disciplină a fost emisă cu respectarea prevederilor legale și nu există temeiuri pentru anularea acesteia, și cererea reclamantului de constatare a abaterilor

disciplinare în acțiunile avocatului *****și de obligare a Comisiei de a aplica o sancțiune disciplinară este neîntemeiată și urmează a fi respinsă.

Cu privire la criticile părții reclamante privind presupusa încălcare a prevederilor art. 52 alin. (2) din Legea nr. 1260 din 19.07.2002 cu privire la avocatură (în redacția anului 2021), instanța remarcă că, dispozițiile legale invocate de reclamant reglementează în mod explicit necesitatea obținerii acordului prealabil al Consiliului Uniunii Avocaților în cazul reținerii, aducerii silite, arestării sau percheziționării unui avocat, cu excepția cazului în care acesta este surprins în flagrant delict. Totuși, interpretarea și aplicarea acestor norme trebuie să fie analizate în contextul circumstanțelor concrete ale speței, inclusiv a cadrului procedural existent la momentul luării măsurilor contestate. Astfel, avocatul *****, în calitatea sa de reprezentant desemnat să acorde asistență juridică garantată de stat, nu era responsabil pentru verificarea actelor emise de procuror sau pentru contestarea deciziei judecătorului de instrucție, rolul avocatului desemnat este limitat la reprezentarea intereselor persoanei asistate, în limita mandatului, și nu la suplinirea atribuțiilor organelor judiciare.

Cu privire la criticile părții reclamante referitoare la presupusa omisiune a avocatului *****de a verifica legalitatea actelor și acțiunilor procurorului, inclusiv a ordonanțelor emise la 30 noiembrie 2021 privind aducerea silită și reținerea avocatului ***** fără acordul prealabil al Consiliului Uniunii Avocaților, instanța remarcă că, avocatul *****în exercitarea atribuțiilor sale, a verificat informațiile disponibile pe pagina oficială a Uniunii Avocaților din Republica Moldova, acesta a acționat cu diligență, încercând să se asigure că documentele prezentate de către procuror și informațiile referitoare la procedura urmată sunt în conformitate cu cerințele legale. De asemenea, verificarea unor astfel de aspecte nu poate depăși limitele resurselor și informațiilor rezonabil accesibile avocatului în exercitarea mandatului său.

Cu privire la criticile părții reclamante, referitoare la timpul limitat avut la dispoziție de către avocatul *****pentru pregătirea apărării în cadrul ședinței de judecată din 02 decembrie 2021, instanța remarcă că, având în vedere circumstanțele de fapt și obligațiile profesionale ale avocatului în contextul asistenței juridice garantate de stat, este esențial să se observe că solicitarea pentru acordarea asistenței juridice garantate de stat a fost înaintată de organul de urmărire penală către CNAJGS la data de 02 decembrie 2021, cu doar câteva ore înainte de ședința de judecată. În acest interval scurt, CNAJGS a emis decizia de desemnare a avocatului *****, iar acesta, acționând cu diligență, a preluat mandatul și a întreprins măsurile rezonabile pentru a asigura reprezentarea intereselor părții.

Celelalte argumente invocate de partea reclamantă nu au relevanţă, deoarece nu denotă încălcarea esenţială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei pentru anularea actului administrativ contestat şi urmează a fi respinse.

În acest context, analizând argumentele expuse de reclamant în cererea de chemare în judecată în coraport cu circumstanțele de fapt ale speței și normele legale citate supra, instanța de contencios administrativ constată că, acțiunile pârâtului sunt întemeiate, or, poziția reclamantului expusă în cererea de chemare în judecată, este una nefondată, care

se bazează pe interpretarea eronată a normelor de drept material și pe argumente neprobate.

Coroborând normele legale citate cu circumstanțele speței, instanța deduce, că activitatea administrativă efectuată de către Uniunea Avocaților din Republica Moldova este una legală și întemeiată. Or, autoritatea publică la soluționarea speței a cercetat complet și multiaspectual circumstanțele și în limita competenţei, a emis actul administrativ prin care și-a realizat scopul său legal.

Astfel, analizând normele legale citate mai sus în coraport cu circumstanţele de fapt ale speţei şi materialul probatoriu administrat, instanța conchide că, nu a constatat admiterea a careva abateri la emiterea actului administrativ de către Uniunea Avocaților din Republica Moldova.

Totodată, analizând argumentele expuse de reclamant în cererea de chemare în judecată în coraport cu circumstanțele de fapt ale speței și normele legale citate supra, instanța de contencios administrativ constată că, acțiunile autorității pârâte sunt întemeiate, or, poziția părții reclamante, expusă în cererea de chemare în judecată, este una nefondată, care se bazează pe interpretarea eronată a normelor de drept material.

În aceiași ordine de idei, instanța concluzionează că, în speță, actele administrative contestate nu încalcă principiul proporționalității între mijloacele folosite şi scopul urmărit, bazându-se pe probleme identificate, justificate obiectiv şi rezonabil.

Conform art. 224 alin. (1) lit. f) din Codul administrativ, examinând acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată adoptă una dintre următoarele hotărâri: respinge acțiunea ca fiind neîntemeiată, dacă nu sânt îndeplinite condițiile de adoptare a unei hotărâri prevăzute la lit. a) - e).

În conformitate cu prevederile art. art. 232, 224 - 226, din Codul administrativ, instanța de judecată, -

H o t ă r ă ș t e:

Cererea de chemare în judecată depusă de ***** către Uniunea Avocaților din Republica Moldova, terț *****cu privire la anularea Deciziei ***** din 06 februarie 2023 a Comisiei de Etică şi Disciplină a Uniunii Avocaţilor din R. Moldova prin care s-a constatat lipsa în acţiunile avocatului *****a căror-va abateri disciplinare şi s-a decis respingerea plângerilor lui ***** din 01 noiembrie 2022 şi 29 noiembrie 2022 ca neîntemeiate; constatarea în acţiunilor avocatului *****, a abaterilor disciplinare şi anume săvârşirea faptelor cu încălcarea dispoziţiilor Legii RM nr. 1260/2002, a Codului Deontologic şi a Statutului profesiei de avocat și obligarea Comisiei de Etică şi Disciplină a Uniunii Avocaţilor din R. Moldova de a aplica faţă de avocatul *****, a sancţiunii disciplinare prevăzute de art. 57 a Legii RM nr. 1260/2002 în conformitate cu gravitatea abaterilor constatate - se respinge ca neîntemeiată.

Hotărârea cu drept de apel la Curtea de Apel Chişinău în termen de 30 zile din data pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chişinău (sediul Centru). Motivarea apelului se prezintă la instanţa de apel în termen de 30 de zile de la data comunicării hotărârii motivate. Dacă se depune împreună cu apelul, motivarea apelului se depune la instanţa de judecată care a emis hotărârea contestată.

Preşedintele şedinţei,
judecător **Victor Sîrbu**